

VIATĂ DUPĂ MOARTE PRIVIRE GENERALĂ: VIATA DE DINCOLO

În timp ce scriam această carte despre viața de dincolo, am început să fiu atras de poveștile pe care le auzisem în India, în vremea copilăriei. În aceste povești, chestiuni abstracte precum moartea, nemurirea și eternitatea dobândiseră chipuri umane, oamenii obișnuiți confruntându-se cu frica și uimirea în fața morții. Parabolele sunt un mijloc puternic prin care putem să-i învățăm pe copii, și multe dintre lucrurile care mi s-au povestit mi-au rămas în minte întreaga viață. M-am hotărât să țin această carte în jurul unor povestiri asemănătoare cu cele auzite acasă, în temple și la școală, în speranța că cititorul va fi atras de o lume în care eroii se luptă cu întunericul, pentru a găsi lumina.

În acest caz, eroul este o femeie, Savitri, iar dușmanul pe care trebuie să-l învingă este Yama, stăpânul morții. Într-o zi, Yama își face apariția în curtea ei, așteptând să-l ia pe soțul femeii, atunci când acesta urma să se întoarcă de la slujba sa de tăietor de lemne. Savitri este îngrozită. Ce strategie ar putea întoarce Moartea de la inexorabila-i misiune?

Nu mi-a fost greu să-mi imaginez aceste personaje. M-am temut pentru Savitri și am fost nerăbdător să aflu cum s-a încheiat lupta spirituală cu Moartea. Lumea lor a pătruns ușor în a mea, pentru că India copilăriei mele nu se îndepărtase chiar atât de mult. Vreau să analizez, pentru un moment, ceea ce moartea și lumea de dincolo însemnau pentru mine atunci.

În copilăria mea, elementul magic era transformarea. Moartea însăși era văzută ca o oprire scurtă într-o călătorie infinită a sufletului, care putea transforma un țăran într-un rege și invers.

Existând posibilitatea de a avea un număr infinit de vieți, oriunde pe axa timpului, un suflet putea experimenta sute de raiuri și de iaduri. Moartea nu încheie nimic. Dimpotrivă, face loc unui număr nelimitat de aventuri. Dar, la un nivel mai adânc, este ceva tipic pentru indieni să nu tânjească după permanență. Un strop de apă devine vapor, adică ceva invizibil. Totuși, vaporul se materializează în nori, iar din nori ploaia cade pe pământ, formând torente care, în cele din urmă, se scurg în mare. A murit cumva stropul de apă în timpul acestui proces? Nu, de fiecare dată a căpătat o altă formă. La fel, ideea că avem un trup fixat într-un timp și un spațiu este un miraj. Poate că un strop de apă din trupul meu a fost ocean, nor, torent sau râu, cu doar o zi înainte. Îmi aduc aminte de acest lucru atunci când viața cotidiană mă presează prea tare.

În religiile tradiționale vestice, viața de dincolo este văzută ca un loc înrudit cu lumea materială. Raiul, Iadul, Purgatoriul sau celelalte tărâmurii de dincolo se regăsesc într-o zonă îndepărtată, dincolo de cer sau sub pământ. În India copilăriei mele, lumea de dincolo nu era câtuși de puțin un loc, ci o stare de conștiință, un plan al existenței, între multele milioane în care cosmosul își celebrează existența. Ce reprezintă acest lucru pentru imaginația unui copil? În imaginația mea, era ca milionul de picături de apă care sar din stropitoarea din grădină, vara, strălucind în soare. Sau ca atâtea povești și fabule, fiecare cu propriul tărâm fantastic de dorințe și vise.

Separarea acestor domenii de lumea „reală” este o greșeală pe care nu am făcut-o niciodată. Experiența cosmică pe care voi și cu mine o avem chiar acum, cu pomi, plante, oameni, case, mașini, stele și galaxii, reprezintă doar conștiința care se exprimă pe o anumită frecvență. În alt timp și spațiu, există simultan alte planuri. Dacă aș fi întrebat-o pe bunica unde este Raiul, mi-ar fi arătat casa

în care locuiam, nu doar pentru că era un loc plin de dragoste, ci pentru că era ceva normal pentru ea, ca mai multe lumi să coexiste în același loc.

Prin analogie, atunci când ascultați un concert orchestral, există sute de instrumente care cântă, fiecare ocupând același loc în spațiu și timp. Puteți asculta simfonia ca pe un tot sau, dacă doriți, vă puteți concentra asupra unui anumit instrument. Puteți chiar separa sunetele individuale ale acelui instrument. Prezența unei frecvențe nu presupune lipsa celorlalte. Dacă ați avea o ureche care să poată auzi o singură notă, ați rata restul simfoniei. Dacă urechea voastră s-ar extinde asupra mai multor sunete din aceeași gamă – să spunem, vioară, flaut și piculină – ați rata toate celelalte instrumente. O mare parte din realitate v-ar fi inaccesibilă pentru că sunteți acordați doar la o bandă îngustă de sunete.

Nu știam acest lucru în copilărie, dar, când mergeam prin piața aglomerată din Delhi, unde, într-un singur bazar, erau mai mulți oameni decât v-ați putea imagina, lumea pe care nu o puteam vedea era încă și mai aglomerată. Aerul pe care îl respiram conținea voci, zgomote de mașină, ciripit de păsări, unde radio, raze X, raze cosmice și o gamă aproape infinită de particule subatomice. Realități nesfârșite mă înconjurau.

Fiecare frecvență din natură există în mod simultan. Cu toate acestea, experimentăm doar ceea ce vedem. Este natural să ne temem de ceea ce nu vedem și, de vreme ce moartea fură vederii noastre o anumită persoană, reacționăm cu teamă. Cu siguranță, nici eu nu am fost imun la acest aspect. Moartea unui animal de companie mi-a dat neliniște și tristețe. Moartea bunicului meu, care a avut loc brusc, la miezul nopții, a fost devastatoare. Fratele meu mai mic alerga prin casă, strigând: „Unde este? Unde este?“ Aveau să treacă ani până când să îmi dau seama că răspunsul corect este: „Aici și peste tot“.

Diferite planuri ale existenței reprezintă diferite frecvențe ale conștiinței. Lumea fizică este doar o expresie a unei anumite frecvențe. (Zeci de ani mai târziu, am citit fascinat că, potrivit fizicienilor, există un zumzet de fond al universului, corespunzător notei Si bemol, cu toate că vibrează de milioane de ori mai jos decât poate auzul uman să perceapă).

În India, un copil nu ar auzi niciodată despre o asemenea idee complicată, cvasi-științifică. Dar am auzit de cele cinci elemente sau Mahabhuta: pământul, apa, focul, aerul și spațiul. Aceste elemente s-au combinat pentru a forma tot ceea ce există, idee ce pare crudă celor obișnuiți cu știința vestului, dar care conține un adevăr valoros: toate transformările se reduc la câteva simple elemente. Acest aspect a stabilit o legătură între toate realitățile, așa cum existența electronilor, a protonilor și a neuronilor stabilește o legătură între toate elementele materiale, chiar și între lucruri diferite, precum aurul, un mango și papagalii verzi din copaci.

În secolul al XX-lea, civilizația vestică a ajuns să înțeleagă că toate obiectele solide sunt, de fapt, constituite din vibrații invizibile. În copilăria mea, obiectele solide erau văzute ca fiind constituite, în mare parte, din elementul pământ. Altfel spus, obiectele solide aveau vibrații dense ori vibrații pe un plan inferior. Lucrurile vaporoză erau văzute ca având o vibrație mai fină, pe un plan mai înalt. Aici însă, referința la „mai înalt“ sau „inferior“ nu are valoare de judecată. Este doar o observație la nivelul densității.

Așa cum există diferite planuri de lucruri materiale, există și diferite planuri spirituale, o noțiune șocantă pentru pioșii călugări catolici, majoritatea irlandezi, care mi-au fost profesori la școală. Pentru ei, singurul spirit era Sfântul Duh, care se afla în Rai. Noi, copiii, eram destul de înțelepți încât să nu îi contrazicem. Cu toate acestea, în cosmosul nostru, era limpede că, dacă Pământul era o lume spirituală densă, trebuiau să existe și planuri spirituale mai înalte, cunoscute de noi drept Loka, ceea ce în cercurile mistice ves-

tice a devenit cunoscut drept „planuri astrale“. Există un număr infinit de planuri astrale, divizate în lumi astrale mai înalte și mai joase. Până și cele mai joase vibrează la o frecvență mai înaltă decât lumea materială.

Cu mult timp în urmă, Vestul a renunțat să mai încerce să audă muzica sferelor, dar în India se crede că o persoană cu o conștiință bine acordată poate pătrunde și auzi vibrația diferitelor planuri mai înalte. El sau ea poate vedea, auzi, atinge, gusta și mirosi în toate planurile, așa cum facem în vis, grație celor cinci simțuri subtile, sau *Tanmatra*. Acestea sunt mai fluide decât cele cinci simțuri grosiere, care răspund obiectelor din afară. Cele cinci *Tanmatra* răspund minții. În planul astral, vă puteți vedea propriul trup, de exemplu, cu toate că își poate schimba vârsta de la un moment la altul.

În planurile astrale mai joase, găsim fenomene psihice, clarviziune, telepatie și alte elemente rafinate ale celor cinci simțuri de bază, precum și fantome, apariții ale unor suflete fără trup și spirite care, dintr-un motiv sau altul, sunt „blocate“ aici. În copilărie, eram convins că atunci când o pisică sau un câine se oprește și adormecă aerul, vede ceva ce eu nu pot vedea. Astfel, mai târziu, nu am fost surprins să citesc în diferite texte, atât estice cât și vestice, că planurile astrale mai joase, percepute de oameni în stări mai înalte de conștiință, sunt adesea simțite de animale. După cum nu am fost surprins să întâlnesc un medic psihiatru rezident care mi-a spus că, dacă în cameră lumina era destul de difuză, putea vedea – la limita vizibilului – cum sufletul părăsește o persoană care moare. Fiecare copil indian devorează, pur și simplu, revistele cu benzi desenate care prezintă faptele glorioase ale diferiților eroi ce s-au luptat în îndepărtate Loka.

Intrarea și ieșirea din existența materială reprezenta pentru noi versiunea călătoriei în spațiu. Eroii din revistele noastre se întâlneau cu forme ale gândului, nori ai gândului, trupuri astrale care

călătoreau în timpul somnului, culori astrale și aure. Toate acestea sunt vibrații din planul astral inferior.

În tradiția indiană, fiecărui corp fizic îi este desemnat un corp astral. Corpul vostru astral este o oglindă completă a corpului vostru fizic. Are inimă, ficat, picioare, față etc. Dar, de vreme ce operează la o frecvență mai înaltă, majoritatea oamenilor nu sunt conștienți de acesta. În timpul vieții, corpul fizic furnizează un veșmânt pentru suflet. Oferă o aparență prin care putem fi localizați în lumea materială. Când murim, corpul fizic începe să se dezintegreze, iar sufletul se desprinde și intră într-un plan astral care corespunde existenței sale în planul material, frecvenței care se apropie cel mai mult de viața anterioară.

Planurile astrale reprezintă prima oprire a unei persoane care moare. Sufletul lipsit de trup începe apoi să-și ducă la bun sfârșit experiența karmică, punând în balanță binele și răul, plăcerea și durerea experimentate în viața anterioară. Prin autoexaminare, ajunge gradat la frecvențele mai înalte ale planurilor astrale mai spirituale, fără a mai fi tras în jos de durere și suferință, pe măsură ce acele experiențe sunt înlocuite de lumina clarității.

Pe atunci îmi stăruia în minte noțiunea generală că mergi acolo unde meriți să mergi. Îmi imaginam câinii mergând în Raiul câinilor și oamenii care iubeau câinii alăturându-li-se. Îmi imaginam că oamenii răi nu vor mai face rău nimănui decât lor înșiși, pentru că erau izolați într-un soi de închisoare karmică. Acest gând mă consola, era o asigurare că oamenii buni, care mă iubeau, dar care acum plecaseră dintre noi, se aflau într-un loc al binelui. Dar unghiul din care priveam lucrurile era unul limitat. Nu am fost niciodată sigur dacă bunicul l-a întâlnit pe tatăl său în viața de apoi, acesta arătându-i cum să procedeze, sau dacă această misiune era îndeplinită de îngeri sau de spirite luminate.

Mult mai târziu, atunci când am început să studiez karma, am descoperit că, după ce murim, rămânem motivați. Un suflet acțio-

CUPRINS

Mulțumiri	5
Viață după moarte, privire generală: viața de dincolo	6
1. Moartea la ușă	28
2. Leacul pentru moarte	41
3. Moarte îndeplinește trei dorințe	51
4. Scăparea din laț	57
5. Drumul spre iad	76
6. Fantomele	87
7. Firul invizibil	98
8. Percfeperea sufletului	112
9. Două cuvinte magice	123
10. Supraviețuirea după furtună	142
11. Ghizii și mesagerii	158
12. Visul continuă	173
13. Este Akasha reală	199
14. A gândi dincolo de creier	217
15. Mecanica creației	240
Epilog Maha Samadhi	254
Notă de lectură	258